

Šimona a Petr Maškovi, zakladatelé Nadačního fondu Melodio. Dlouholetí partneři v životě i práci, které spojuje zkušenost, týmovost a chuť pomáhat lidem znovu najít směr.

POMÁHÁME LIDEM ZNOVU ROZTÁHNOUT KŘÍDLA

Rozhovor se Šimonou a Petrem Maškovými, zakladateli nadačního fondu Melodio

Některé příběhy začínají nenápadně — rozhovorem na školní chodbě, podrženými dveřmi, úsměvem, který si člověk zapamatuje na celý život. U Šimony a Petra Maškových z těchto drobných gest vyrostla celoživotní spolupráce, která je provázela advokací, krizemi i novými začátky. A právě z této zkušenosti vzniklo Melodio: místo, kde lidé dostávají prostor znovu nabrat sílu, najít oporu a krok za krokem se vracet k životu, který má rytmus i důstojnost.

Pamatujete si, kdy jste se potkali úplně poprvé?

Petr: Jasně. Bylo to na hodině angličtiny na právnické fakultě. Seděla tam drobná slečna s obrovskými modrými očima a lehkým australským přízvukem. Hned jsem zbystril. Když jsme po hodině vyšli ze dveří, dali jsme se do řeči.

Šimona: A já si pamatuju, že mi ty dveře podržel. Bylo to úplně obyčejné gesto, ale ve školním prostředí ne úplně samozřejmé. A byl hned hrozně vtipný. Galantnost a smysl pro humor ho nikdy neopustily. Nikdo mě nerozsměje tak, jako on.

Petr: Randit jsme ale spolu hned nezačali. Rok a půl nám trvalo, než jsme se sblížili a zůstali spolu napořád.

Kdy jste si uvědomili, že spolu nejen žijete, ale i profesně rostete?

Petr: Asi už v devadesátkách. Pracovali jsme spolu v advokacii a bylo úplně normální, že jsme večer doma probírali kauzy, klienty, rozhodnutí. Ty příběhy se nám pořád motaly do života.

Šimona: A taky jsme zjistili, že máme úplně jiné talenty. Petr je intuitivní vyjednávač, který umí lidi uklidnit a získat. Já jsem systémový člověk — hlídám procesy, termíny, strukturu. Tehdy jsme to ještě neuměli pojmenovat, ale už to fungovalo. A vlastně nás to drží dodnes.

CESTA, KTERÁ NÁS DOVEDLA K MELODIU

Založili jste si vlastní kancelář a byli velice

úspěšní. Klienty jste měli po celé Evropě, tři desítky spolupracovníků...

Šimona: Všechno bylo moc fajn, ale přišel rok 2008, finanční krize. Během dvou týdnů se zastavily projekty za stovky milionů. Tato doba pro nás byla skutečně obtížná a museli jsme hledat cestu ven. Co tě nezabije, to tě posílí. A my nakonec posílili.

Petr: Bylo to hektické. Na druhou stranu, za námi byly roky práce a dobré výsledky, měli jsme se tedy od čeho znovu odrazit. Šlo to pomalu, ale podařilo se.

Šimona: A tehdy jsme pochopili, jak důležité je pracovat s lidmi otevřeně. Nezametat chyby pod koberec. Držet tým pohromadě. Týmovost, to je vlastně i základ našeho Melodia.

Kdy vlastně přišel impuls založit nadační fond Melodio?

Šimona: Nebyl to jeden moment. Spíš dlouhé pozorování lidí, kteří žijí s handicapem nebo pečují o někoho blízkého. Viděla jsem, jak snadno se jejich život smrskne na rutinu, která je pomalu uzavírá. A zároveň jsme oba věděli, že když má člověk kolem sebe podporu, může se zvednout a začít znovu.

Petr: A měli jsme i svoje vzory. V advokacii jsme zastupovali významný šlechtický rod a fascinovalo nás, jak přemýšlejí o odpovědnosti v dlouhodobém horizontu. O tom, že majetek není jen pro jednoho člověka, ale že má sloužit dál. To nás hodně ovlivnilo.

Šimona: Je určitá hranice toho, co člověk potřebuje. A když ji překročí, měl by se o zbytek starat s respektem a odpovědností. Myšlenka začít „vracet“ vznikala postupně.

KDYŽ HUDBA OTEVŘE PROSTOR PRO ZMĚNU

Hudba vás provází celý život. Kdy jste si uvědomili, že může být i nástrojem pomoci?

Šimona: Já jsem se ke zpěvu vrátila po letech. Čím dál víc jsem si uvědomovala, že hudba dokáže vytvořit atmosféru, ve které se lidé cítí přirozeněji a klidněji. Má zvláštní schopnost lidí zjemnit, zastavit, nechat je nadechnout. Když hrajeme a zpíváme pro lidi, kteří mají těžší období, často vidím, jak se uvolní, jak si na chvíli oddechnou. A to je pro mě důležité.

Petr: A já k tomu mám i vlastní zkušenost. Moje máma byla invalidní. Neustále jsem řešil, jak jí pomoci, co pro ni můžu udělat. A tam se mi to spojilo — hudba a pomoc. Ne jako léčba, ale jako prostor, kde se lidé setkávají přirozeně. Naše koncerty se staly místem, kde se mísí lidé s handicapem, lidé, kteří o ně pečují, a všichni ostatní, kterým není jejich osud lhostejný. Tam třeba někdo poprvé zjistí, jak podat ruku člověku s dětskou mozkovou obrnou. Nebo jak mluvit s nevidomým. To se člověk naučí z příručky, ale z kontaktu. Je dobře, že zpívá Šimona, já bych nemohl na ulici ani s flašinetem. Určitě by hrál falešně.

Když říkáte, že hudba dokáže vytvořit přirozené prostředí, nabízí se otázka: co se děje dál?

Šimona: Hudba je pro nás začátek. Pomůže vytvořit atmosféru, kde se lidé cítí bezpečněji.

A právě v takovém prostředí se pak mnohem snáz otvírá prostor pro skutečnou práci.

Petr: Každý klient má svého kouče. To je základ. Kouč s ním postupně hledá cestu, jak znovu získat jistotu, sebevědomí a směr. Je to dlouhodobá práce, žádné rychlé recepty.

Šimona: A aby byla pomoc dostupná pro každého, financujeme ji z výtěžků koncertů, darů a podpory dárců. Kdo chce být součástí komunity, může vstoupit do Klubu přátel Melodia.

Pavle se ve 32 letech obrátil život naruby. Přišla mozková příhoda, poté postupné ztracení zraku. Díky Melodiu a jeho koučům dokázala překonat strach se slepoty. Dokáže se o sebe sama postarat a žije naplněný život.

MALÉ KROKY, KTERÉ MĚNÍ ŽIVOTY

Které momenty vám nejvíce ukázaly, jak velký může být i malý pokrok?

Petr: Romana z Pardubic. Žije s dětskou mozkovou obrnou a potřebuje asistenci 24 hodin denně. Sedmdesátkrát jí odmítli životopis. Sedmdesátkrát. A dnes podniká jako specialista na sociální síti. Její vytrvalost je neuvěřitelná.

Šimona: Pro mě je to Pavla ze severní Moravy. Po pěti mrtvicích a ztrátě zraku říká: „Být na vozíku a slepá je těžké. Ale být na vozíku, slepá, a ještě hluchá by bylo horší.“ Ta věta mě provází dodnes. A dnes sama koučuje ostatní.

Šimona: A pak Radek. Po úrazu očí rok nevyšel z domu. Jeho prvním cílem bylo pozvat na narozeniny jednoho kamaráda. Nakonec jich přišlo deset. Takové malé velké vítězství.

Co pro vás znamená důstojná pomoc?

Šimona: Jak se říká: „Darujes-li člověku rybu, nakrmíš ho na den, naučíš-li ho lovit, dáš mu potravu pro celý život.“ A přesně o to jde. Pomáhat tak, aby člověk získal vlastní sílu a mohl stát na vlastních nohách. A dívat se nejdřív na jeho schopnosti, ne na omezení.

Petr: A také respekt. Lidé s handicapem mají často neuvěřitelnou schopnost soustředit se na to potřebné. To nás učí každý den.

Jak spolupracujete jako manželé?

Petr: Já jsem ten, kdo rád mluví s lidmi, otevírá dveře, hledá příležitosti.

Šimona: A já jsem ta, která věci dotahuje, drží strukturu a rytmus. Petr je front office, já back office. Funguje to.

Kam chcete Melodio posunout v dalších letech?

Šimona: Chci, aby mě Melodio přerostlo. Aby nestálo na jedné osobě. Hledáme model, který udržitelně financuje klienty, provoz i budování značky. A chceme být ve všech regionech.

Petr: A já věřím, že se to stane. Když se propojí hudba, osobní růst a lidská důstojnost, vzniká něco, co má sílu měnit životy.

Šimona: Melodii krásného života — i pro ty, kteří si to zatím neumí představit.

Nadační fond Melodio pomáhá dospělým lidem s fyzickým nebo kombinovaným handicapem a pečujícím osobám. Podporu staví na dlouhodobé práci s kouči, terapeuty a dalšími odborníky. Nejde o jednorázovou pomoc, ale o hledání nové životní role, sebevědomí a samostatnosti. Hudba a benefiční koncerty propojují svět zdravých a lidí s handicapem — a výtěžek jde přímo na konkrétní klienty.

www.melodio.cz

Pro zpívající právničku je hudba způsob, jak lidem v těžkých chvílích dodat klid, sílu a pocit, že v tom nejsou sami.

Od narození žije Romana s dětskou mozkovou obrnou. Aby mohla žít kvalitní život, potřebuje nepřetržitou podporu a pomoc druhé osoby. Díky podpoře Melodia se začala žít svým velkým koníčkem — psaním.